

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
In străinătate 300 Lei

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Bla j, jud. Târnava-Mică
Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Un îndemn și o invitație

— Ce este ziua misionară și ce scop are —

Toți Preasfințiții episcopi ai bisericii noastre, în frunte cu Înaltpreasfințitul nostru Mitropolit, au dat câte o scrisoare circulară, prin care-i roagă pe credincioșii noștri, să dea cât pot mai mult pentru ziua misionară, iară cucernicii preoți să trimită banii adunați la episcopie respectiv la mitropolie, cel mult până la 1 Ianuarie 1935, de unde se vor trimite la Roma.

Preafericitul Părinte Papa Pius XI dela Roma a dat adevărată o scrisoare circulară către toți episcopii lumii, în care arată marile greutăți pe cari le întâmpină în împlinirea poruncii Mântuitorului: „mergând, învățați toate neamurile“ și „mergeți în toată lumea, vestiți evanghelia la toată făptura“. Mai sunt adevărate popoare nespuse de multe, la cari încă n'a ajuns cuvântul evangheliei. Mai sunt popoare cari și azi se află în întunecul păgânismului, din care nu pot ieși. Mai sunt ținuturi nefârșite unde stăpânește legea lui Mohamed. Sunt popoare cari cred și astăzi că soartea le este înainte pecetluită și că nimenea nu poate schimba această soartă a lor.

Ou toate că sfântul Părinte susține astăzi 18.028 preoți, 8.755 călugări, 50.555 călugărițe, 74.147 cateheți și 82.087 învățători, adevărat cu totul 213.572 soldați de luptă, cari propovăduiesc evanghelia învierii printre popoarele păgâne, aceștia sunt din cale afară prea puțini pentru atâtea sute de milioane de păgâni. Și apoi acești 213.572 muncitori, în ogorul greu de lucrat al păgânismului, mai au lipsă de biserici, de școli, de locuințe, de spitale și de alte case, cu toate că sfântul Părinte susține în acele locuri nu mai puțin de 56.237 biserici, 37.200 școli cu 2.288.171 tineri, 771 spitale cu 36.301 paturi, 108 spitale de leproși cu 12.779 paturi, 1.971 orfelinate cu 112.990 orfani și 428 aziluri pentru bătrâni cu 17.668 bătrâni.

Inchipuiți-vă, dragi oetitori, câți bani trebuie pentru susținerea atâtor persoane și atâtor instituții! Și de unde și cum adună sfântul Părinte atâtea amăr de bani!

Și, pe lângă toate acestea, mai vin și alte nevoi cari îngreuiază situația și altfel critică a bieților misionari. În India cutrămurele de pământ sunt atât de dese

incât bisericile, școlile și azilurile se dărâmă de pe o zi pe alta, rămânând numai jale și durere în urma sfințelor lăcașuri. Pe insulele întinse ale Oceanului sunt niște vânturi năpraznice cari din când în când bubuie cu furie, nimicind biserici și clădiri ridicate cu atâtea cheltuieli. În China se revărsă apele râurilor Galben și Albastru și nimicesc zăgazurile, acoper cu ape terorii grozav de mari, înecă mii și zeci de mii de oameni. Tot în China nu ești sigur de pe o zi pe alta, pentru că hoții organizați în bande și comuniștii atacă cu o ură ne mai pomenită misiunile noastre, jefuind și pustind tot ce le stă în cale. În Africa este seceta care usucă, boalele cele molipsitoare cari îi biciuiesc pe nenorociții de locuitori, este apoi în deosebi boala somnului care nenorocește o sumedenie de oameni. Mai nou este în toată lumea marea scumpete care chinuie satele și orașele.

Față de atâtea nenorociri, misionarii sunt nevoiți nu numai să direagă și să refacă cu răbdare tot ce a nimicuit natura și răutatea oamenilor, ci să dea și ajutor bieților oameni, cu atât mai al-s că până acuma îi ajutau regulat, iară bieții nenorociți numai dela dânsii așteaptă pânea ce le lipsește și mângâierea care să-i întărească în aceste grozave încercări.

Ei însă de unde să dea? Că pe când în 1929 s'au adunat din toată lumea pentru păgâni 66.383.863 lire italiene, în 1930 deja nu s'au adunat decât 62.954.652, în 1931 abia 52.089.074, în 1932 și mai puțini și anume 45.980.361, iară în 1933 numai 38.210.000 lire italiene.

Iată așadar, pentru ce e lipsă de așa zisa zi misionară, în toată lumea catolică. Papa dela Roma nu mai poate aduna destui bani pentru acest scop, de aceea a rugat pe toți episcopii lumii să adune în fiecare parohie, prin preoții lor, cât se poate de mulți bani, ca să poată susține și pe mai departe misiunile, cari atâtea bine fac și pe cari a le desființa înseamnă a nu se supune poruncii Mântuitorului.

Fiecare om, care are o credință și un ideal, trebuie să devină acuma apostol în a deștepta inimile nesimțitoare, nepăsătoare sau reci față de această datorie creștinească.

Să o facă aceasta din dragoste curată către Domnul nostru Isus Hristos, care în ziua aceea misionară se face el însuși cerșitor prin cele biserici de ale noastre și cere câțiva Lei pentru răscumpărarea și mântuirea sufletelor păgâne.

Să o facă aceasta intru pomenirea aceluia Sânge dumnezeesc, care s'a vărsat pe muntele Calvarului pentru toate popoarele deopotrivă.

Să o facă aceasta pentru marele bine sufletesc și trupesc pe care l-au primit popoarele culte de astăzi dela creștinism.

Să o facă în sfârșit, pentru a da o mângâiere și, în acelaș timp, o dovadă de recunoștință acelor soldați neînfricați, cari, în ținuturile sălbatice ale misiunilor, înfăptuiesc cu munca și cu sângele lor în inimile păgânilor împărăția lui Dumnezeu.

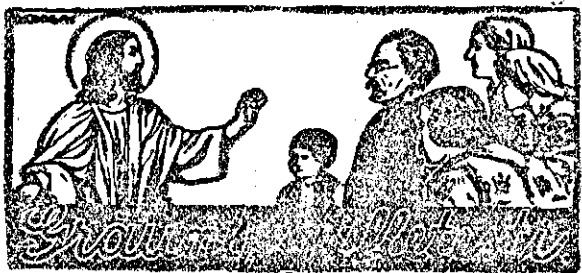
O femeie stășiata de câni

Căinele-i animal credincios pentru stăpâni. Dar e jale de străinul ale cărui picioare au ajuns între dinții săi colțoși. Căci căinele-i lighioană turbată, neamurile sale, între animalele sălbatice, sunt cele mai temute și mai primejdioase animale de pe pământ.

Scriu gazetele din Oltenia că o femeie dintr'o comună din jud. Dolj, a fost atăcată de niște câini, în fața porții stăgânilor, și a fost sfâșiata bucați încât după câteva clipe a murit în chinuri groznice.

Acest caz, din Oltenia, nu-i singurul. Aproape nu este sat în care, zilnic, câinii să nu facă o nouă bravură. Un copil încolțit de picior, o femeie speriată încât trebuie să iese vecinele „cu ulcica“, să-i dea să bea apă ca să nu-și dea duhul, sau chiar și câte un bărbat luat așa pe neașteptate, pe din spate, de câte un dulău mai bătos. Și, după cum am spus, aceasta se întâmplă pe sate aproape în fiecare zi. Și de ce, mă rog? Pentru că satele par'e-ar fi împărăția câinilor. Stau dulăii întinși pe labe, în fața porților, ca cei din poveste, cu trei capete, în poarta iadului. Și cine-o trece trebuie să i-se 'nehine trecând pe partea cealaltă. Iar copiii de frica lor, așteaptă vreme multă până când vre-un trecător mai în vârstă îl ia sub ocrotirea sa.

Ei vedeți, trebuie mai multă luare aminte la câini. Or fi ei polițaii ogrăzii, dar ar trebui să-i desvâjm din drum. Acolo n'au ce îngriji, acolo alții sunt mai mari. Și apoi, în drum, ei numai boacăne fac. Și câte odată se întâmplă, cum a fost cazul din Oltenia, că o femeie mai slabă de inger sau un copil mai amărît, rămâne mort cu trupul încolțit de colții dulăilor și e bine dacă se poate să se inconjoare astfel de nenorociri.

Necurăția

„Să ne curățim de toată spurcăciunea trupului și a sufletului“. Din apostolul duminicii a 17-a după Rusalii (II., Cor. VI. 15, 16, 17—VII. 1).

E deădreptul îngrozitor ceea ce se petrece astăzi în privința necurăției. Nu suntem câtuș de puțin mai presus decât Romanii și Grecii vechi, cari însă nu erau creștini, pentru cari încă nu-și vărsase sângele Isus, cari încă nu erau spălați prin apa botezului, nici întăriți prin sacramentul mirului și nici reînouiți prin sfânta împărtașanie. Noi însă, cari suntem »biserica lui Dumnezeu celui viu«, ar trebui să ne deosebim de păgâni și să fim mult mai presus decât ei, nu să ne tăvălim în noroiul aceluiaș păcat, în care se tăvăleau și ei.

Dar Dumnezeu nu bate cu băta. El pedepsește mai aspru decât oricare alt păcat această mare fărădelege și se îngrozește și numai la auzul acestui atât de mare păcat.

Dumnezeu Tatăl pedepsește cu foc trimis din ceruri cinci cetăți cari au făcut acest păcat. Dacă nu crezi, mergi în Asia Mică, bagă-ți degetul în apa cu neputință de beut a Mării Moarte, și vei vedea că aceea nu numai că nu se poate bea, ci te chiar îmbolnăvești gustând din ea; vei observa că nu numai pești și alte animale de apă nu pot trăi în ea, dar și pasările se feresc în sborul lor ca să treacă peste ea. Și oare pentru ce? Pentru că Dumnezeu a pedepsit anume cetățile Sodoma și

Gomora, cari au păcătuit împotriva poruncii a șasa dumnezeiești. Mare trebuie să fie deci greața de acest păcat a preamilosivului Dumnezeu, când l-a pedepsit atât de îngrozitor!

Domnul nostru Isus Hristos a fost invinuit de atâtea ori, că stă și bea cu vameșii și păcătoșii la masă, că face revoluție în popor, că este chiar prieten cu vameșii și păcătoșii, dar, cu toate că a îngăduit Mariei Magdalenei să-i șteargă picioarele cu frumosul ei păr n'a fost invinuit niciodată cu acest păcat atât de murdar. Dimpotrivă, sf. apostol Pavel, căruia însuș Isus i-a descoperit învățătura sa, o spune pe șleau: »Dară nu știți că trupurile voastre sunt mădulările lui Isus Hristos? Au doară, luând mădulările lui Hristos, le voi face mădulări curviei. (I. Corinteni 6, 15)?«

Despre Spiritul Sfânt nici nu mai trebuie să spun, ce mare dușman este el al curviei. De aceea se și închipuie Spiritul Sfânt în chip de porumbel, care este pasărea cea mai curată și cea mai frumoasă și drăguță. De aceea zice sf. apostol Pavel: »De va strica cineva casa lui Dumnezeu, strica-l-va pe acela Dumnezeu; căci biserica lui Dumnezeu sfântă este, care sunteți voi (I. Cor. 3, 17)« și: »Au nu știți că trupul vostru este biserică Spiritului Sfânt, carele locuiește întru voi, pe care-l aveți dela Dumnezeu, și nu sunteți ai voștri (I. Cor. 6, 19)?«

Sfinții îngeri se îngrozesc de acest păcat al necurăției, de aceea se închipuiesc ei îmbrăcați în haine albe, cu aripi și în formă de copii nevinovați ori de tineri verguri. De aceea ne și rugăm noi, în canonul de rugăciune către ingerul păzitor al vieții omului: »Biserică a lui Hristos fiind inima mea, prin patimi petrecere de porci înțelegători o am făcut; ci mă întărește, ajutorule al sufletului meu, ca să o curățesc, să o tămăziesc cu mireme și să o stropesc cu miruri de rugăciuni și de curăție, ca să fiu iarăș biserică bineplăcută lui Dumnezeu (cântarea VIII)«.

Sfinții din ceruri urăsc acest mare păcat, nu numai fiindcă ei, aproape toți, au luptat cu toate puterile împotriva acestui păcat, ci și fiindcă se află acuma acolo, în nemijlocita apropiere a Mielului celui nevinevat și celui fără maculă.

Chiar și oamenii înșiși sunt foarte porniți împotriva acestui păcat, pentru că stimează nespus de mult pe oamenii aceia cari trăiesc în vergurie. Cei mai mulți nu cred lucrul acesta, fiindcă, ei înșiși fiind murdăriți, cred că nu se poate trăi o viață curată; ajungând însă la această convingere și dovedindu-li-se, că sunt și oameni verguri în lume, li cinstesc din toată inima și-i admiră ca pe niște adevărați eroi. Și ia închipuie-ți, drag cetitor, că dacă ai ști despre vreun prieten al tău, că este întinat cu acest păcat murdar, cinsti-l-ai ca pe celaiat prieten, despre care știi cu siguranță că trăiește o viață lagerească?

Dar chiar și tu însuși urăști acest păcat atât de murdar, pentru că atunci când te știi întinat cu el, ți-e greață de tine însuși.

Călugărul dominican Enric Suso, mort la anul 1365, a fost unul dintre puținii oameni cărora li-s'a arătat Dumnezeu aici pe pământ. Acestuia i-a spus odată Dumnezeu, că nu mai poate suferi păcatul necurăției dintre oameni și că-i va pedepsi cu ciumă. Amenințarea lui Dumnezeu s'a și împlinit, pentru că între anii 1368—1378 a murit de ciumă peste jumătate din populația Europei. Mai mult, locuitorii unor comune și orașe au murit chiar toți, așa că orașe și sate întregi au rămas pustii. După aceea i-a mai spus încă odată Dumnezeu călugărului, că pedeapsa cu ciumă nu a ajutat, pentru că oamenii nu numai că nu s'au îndreptat, ci s'au stricat și mai mult. Va trimite însă revoluții și războaie între oameni. Și de fapt de atunci trăim în continue primejdii de revoluții și războaie.

Înțeleptul Diogene mergea odată ziua

„Foia UNIRII POPORULUI“

Cuvânt către Rege

rostit în adunarea generală a „Agru“-ului ținută la Lugoj, de către Exceelența Sa Preasfințitul Episcop Dr. Alexandru Nicolescu

Sire,

Ați avut condescendența regală de a descinde la Lugoj spre a asista la inaugurarea monumentalei picturi a bisericii noastre române-unite. În această pictură găsiți, Majestate, culoare, mișcare, ritm, armonie, echilibru, — tot atâtea recerinte ale frumosului, a cărei obârșie este însăși Frumusețea necesară. Găsiți în ea, Majestate, mai mult decât atât. Găsiți expresia adevăratei arte creștine. Pare că artistul care a vrăjit pe pereții și arcadele și cupola ei culminația artei sale, icoanele sfinte, — a trăit în contact intim cu Hristos, cu Maica Domnului, și plelada de sfinți și sfinte, pe cari le-a proiectat pe luminoasele ecrane ale cuprinsului bisericii, împrumutându-le vraja unei vieți sufletești de esență superioară. Ai crede, că a vibrat sufletește la unison cu persoanele sfinte pe cari le face să defileze ca într'un film magic dinaintea ochilor noștri, că le-a simțit și surprins bătăile calde ale inimii și astfel nu e mirare, dacă ne-a dat o creație superioară de artă, care

va trăi. Și tocmai aceasta o reclamă marele Fra Angelico, când spune că spre a zugrăvi ceea ce ține de Hrist, trebuie să trăiești cu Hristos. E singura frază ce ne-a rămas dela acest pictor ingeresc, dar e destulă spre a fixa pe artistul în adevărata accepțiune a cuvântului. Pentru că inspirația în definitiv, e ceva mult mai real decât își închipue, mulți. Ea, ne spune Jacques Maritain, nu derivă dela Muze, — ființe mitologice —, ci dela Dumnezeu cel viu. Este o mișcare creatoare, această inspirație de ordin superior, adăugată minții, care îi înalță și-i declanșează toate energiile. Și, cred eu, inspirat a fost și pictorul nostru, care a zugrăvit acest templu al măririi Domnului.

Câtă dreptate a avut acelaș Jacques Maritain, când spunea că arta creștină e înrădăcinată într'un suflet profund creștin, crește pe malurile înflorite ale harului, sub cerul virtuților teologale, ale credinței, nădejzii și dragostei suprafirești, legănată, holdă bogată aurie, de adierea rodnică a înțelepciunii, sfatului, puterii evlaviei, cele șapte haruri ale spiritului Domnului.

Sire, ca odinioară Maria, care a vărsat mir de bună mireasmă peste creștetul nemuritor al lui Isus Hristos și i-a uns cu mir picioarele-I sfinte, dorit-am și eu ca această pictură să o așez cunună pe capul lui Isus Hristos, Regele nemuritor al veacurilor, sau să o proștern la picioarele-I aguste dumnezeiești.

Sire,

După ce în chipul acesta am dat lui Dumnezeu ce este a lui Dumnezeu, doresc să dau și Cezarului ce este a Cezarului. Trebuie să mulțumesc Majestății Voastre că ați ținut să încununăți prin prezența-Vă Augustă sforțările celui ce deține vremelnic frânela guvernării eparhiei Lugojuului, ale clerului și popoului său, dându-le răsplata cea mai mare pământească, pe care o puteau aștepta.

Pentru mine, Sire, și pentru fiii mei sufletești ziua de astăzi se va încreta pe răbojul sufletului cu litere de aur.

Atențiunea aceasta a Majestății Voastre se încadrează așa de minunat în programul ce V'ați fixat de a trezi și încuraja sau încununa, prin înalta aprobare, toate sforțările generoase ale supușilor Majestății Voastre.

Vă urez, Majestate, să puteți continua acest program de activitate până la sfârșitul vieții.

Sire, Biserica noastră catolică este, în mod firesc și spontan, razimul cel mai puternic al monarhiei de pe pământ. Ea, care știe, că Dumnezeu în ceruri stăpânește în un tate absolută, e unic stăpân în ceruri și pe pământ. — ea, care este prin instituție monarhie de drept divin, — simpatizează în chipul cel mai firesc cu monarhiile de pe pământ, reoglindiri ale regimului monarhic bisericesc. Ea știe și primește în jurul tronurilor se rallyază mai bine solidaritatea supușilor unei țări, a unui popor

mare cu lămpaș în mână pe străzile orașului Atena. Intrebându-l oamenii, ce caută cu lămpașul ziua mare, le-a răspuns: »un om«. »D'apoi aceștia nu-s oameni?« — îl întrebară cei de pe stradă. »Aceștia nu sunt oameni ci dobitoace, pentru că ei se lasă conduși numai de poștele lor dobitocești«.

Alfonso Maria de Ligouri zice că omul curvar răspândește înaintea lui Dumnezeu un miros mai grozav decât hoitul, iar despre sf. Filip Neri se spune că ar fi primit dela Dumnezeu darul de a cunoaște pe oamenii cari sunt întinați cu acest păcat, după miros.

Astfel urând deci, atât cele trei persoane dumnezești, cât și ingerii și sfinții, ba chiar și oamenii păcatul necurăției, să ascultăm de sfatul pe care ni-l dă sf. apostol Pavel în apostolul de astăzi: »să ne curățim de toată spurcăciunea trupului și a sufletului, făcând sfințenie întru frica lui Dumnezeu«.

Părintele Iuliu

Sfințire de preoți la Blaj. În săptămâna trecută, orașul nostru a găzduit pe P. Sf. Sa Episcopul Rusu dela Bala Mare. Ex. Sa a ridicat, Joi în 25 Oct., la treapta diaconiei, pe opt clerici, iar Duminecă în 28, i-a hirotonit de preoți. Noul preoți sunt: Filip Pop și Aurel Rusu, profesori; Iacob Borcea, Aurel Hirian, Sever Chinezu, Vasile Călin, Gheorghe Radeș și Gheorghe Mișu. Păr. Filip Pop a fost hirotonit celibat. P. Sf. Sa Episcopul Rusu a părăsit Blajul Duminecă d. m.

Încă un gimnaziu românesc. Ministerul Instrucțiunii a hotărât deschiderea unui gimnaziu românesc la Mediaș. S'au și luat toate măsurile ca școala să-și înceapă cursurile cât mai repede. În primele zile s'au înscris 30 de elevi. În acest an gimnaziul, a cărui înființare a fost o adevărată bucurie pentru Românii din Mediaș, va funcționa cu o singură clasă.

și e mai bine chezășuită cohesiunea socială și organismul de stat.

De aceea, Sire, fiți asigurați că și în biserica noastră, română unită, flică a Romei eterne, veți avea deapauri un factor de raliere a forțelor națiunii în jurul Tronului și un razim puternic pentru toate cauzele mari ale Neamului, cu cari se identifică Tronul.

Noi Vă mulțumim, Sire, pentru înalta prezență, cu care a binevoit Majestatea Voastră a onora inaugurarea acestui sfânt lăcaș, consacrand în chipul acesta importanța bisericii noastre române unite ca un factor de seamă al vieții românești în cadrele Statului național român, simțindu-ne obligați, de două ori obligați, în semn de recunoștință și gratitudine, a fi aveau sprijin prețios al Tronului în toate cauzele mari ale neamului, cari sunt și ale Majestății Voastre.

Să trăiți, Sire, la mulți și fericiți ani, împreună cu Augusta Familie Regală!

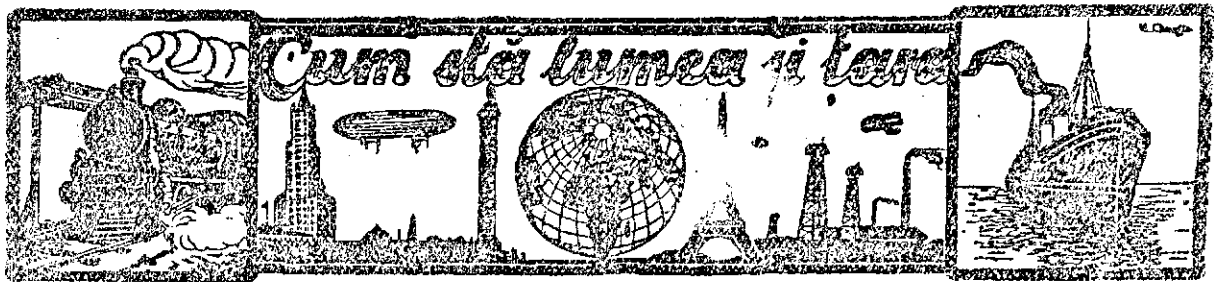
* * *

Dogma tuturor Românilor

Cuvânt rostit la adunarea generală dela Lugoj a „Agru“-lui de Dl ministru Dr. Valer Pop

Sire,

Majestatea Voastră a binevoit a onora cu înalta Sa prezență marea sărbătoare de azi, care este o afirmare impunătoare a forței spirituale și creatoare a națiunii. În această Duminecă de toamnă târzie s'au înfrățit din

Scrisoare din Paris

Paris, la 20 Octombrie 1934.

Par'că Franța e sortită. O nouă jale o cuprinde, încetarea din viață a unui om de stat: Raymond Poincaré.

Străzile Parisului apar mai triste. În semn de doliu multe teatre sunt închise. Prin ferestri și pe monumente sunt întinse steaguri negre. Iasă spectacolul cel mai duios și mai mișcător e înapre „Panthéon“. Acest templu mareț, în forma unei cruce, fu zidit, deja, pe la sfârșitul veacului al XVIII-lea, anume ca să primească osămintele oamenilor celor mai distinși.

Aici fu așezat trupul ne'nsuflăit al marului francez, unde timp de două zile miile de Parisieni nu încetară să defileze dând astfel cinstea din urmă fostului președinte al Republicei.

Marea poartă de bronz, din față, era deschisă iar mulțimea, într'o emoțiune nespūsă, aștepta rând pe rând momentul intrării. Templul „Marilor Oameni“ — după cum se și numește — fu transformat într'o capelă mortuară întunecoasă cu o splendidă decorație funebă. Mulțimea mișcată și tăcută pătrundea încet sub bolta rece a templului. Din cupola înaltă de optzeci de metri atârnavu giulgiuri negre și vânete până jos. Iar în mijlocul buchstelor de flori și a sutelor de cununii, era ridicat un catafalc enorm, acoperit de un mare tricolor, deasupra căruia era așezat un crucifix (cruce) de argint.

Îndărătul catafalcului, projectorii de lumină aruncau o rază albă pe monumentul Convențiunii, sub statuia căruia se putea ceti:

„vivre libre, ou mourir“ = „trăiește liber sau mori“; toate acestea aveau un simbol (o însemnătate oarecare) și produceau o adâncă impresie în mulțimea ce nu înceta de a defila. Alături de sicriu, ca statulele, străjuiau în semn de onoare, patru ofițeri de artilerie.

Defilarea a încetat ieri seara. Azi dimineață tribunele erau ridicate în piața Panthéonului pentru diferitele delegații ce iau parte la funerarii. Ultima ceremonie are loc la „Notre-Dame“, de unde osemintele mortului pleasă spre cimitirul din Nubécourt.

Daniel I. Ieran

Ce-i mai nou în țară

Ce face guvernul

Guvernul a început pregătiri în vederea deschiderii Parlamentului. A stabilit, în linii mari, planul de lucru al Corpurilor Legiuitoare.

Din acest plan, un punct însemnat va fi de bună seamă reforma administrativă pe care o urmărește guvernul. S'a format chiar o comisie, din care face parte și d. *Inculeț*, ministru de Interne. Această comisie a ținut săptămâna trecută o ședință, în care s'a schițat în linii mari, gândurile comisiei privitor la reforma administrativă. Asupra acestei chestiuni vom mai reveni atunci când ea va fi aproape să se înfăptuiască. Acum lucrurile sunt de-abia la început.

Partidul național-țărănesc

din Ardeal, a ținut săptămâna trecută, ședință la Cluj, sub președenția dlui *Al.*

nou cele două Biserici naționale: Biserica ortodoxă și Biserica română unită; s'au înfrățit în entuziasta lor mărturisire de credință față de Tron și Neam. Intre cele două Biserici naționale pot să fie diferențieri în dogme, în disciplină sau în organizare, una suntem însă, Sire, în dogma dinasticismului și în disciplina naționalismului.

După cum, în trecutul vijelios de crâncene suferințe, arhieriei, cler și norod au mers mână în mână, au înfruntat cot la cot toate primejdile și au îndurat toate vicisitudinile, până la împlinirea vremilor: Unirea tuturor Românilor, înfrățită de veci Slăvitul Rege Ferdinand I. cel Leal, astfel și în prezent cele două Biserici naționale înțeleg, la Augustul îndemn al Majestății Voastre, să lucreze în frățescă și creștinească armonie la așezarea temeliei spirituale, care singură poate înlesni descătușarea tuturor forțelor creatoare ale națiunii și durarea solidă a vieții naționale între hotarele întregite. Una vom fi și pe viitor, în vecii vecilor, slujind cu credință pe Majestatea Voastră și nesfârșitul și de vrednici urmași ai Majestății Voastre, în folosul strălucitului viitor hărăzit neamului românesc.

La afirmarea națională și creștinească de azi a românismului la parte, cu toată căldura și Biserica Catolică de rit latin, prin prezența activă a înalților ei prelați și a unei delegații de mireni reprezentativi.

Iau parte la sărbătoarea noastră și re-

prezentații autorizați ai confesiunilor calvine lutherane, și ai cultului mozalic. Când prin vorbă și fapte se face din nou mărturisire în fața lumii că minoritățile etnice și confesionale din România sunt devotate Tronului și Patriei, suntem în drept a sublinia semnificația acestei mărturisiri, în Lugojul românesc, situat nu prea departe de granița apuseană.

Sire, această impresionantă unanimitate de sentimente dinastice și patriotice mă îndrituește să arăt că populațiunea provinciilor de peste munți, cea din cuprinsul Ardealului, Crișanei, Maramureșului și din falnicul Banat, fără deosebire de limbă și confesiune, stă credincioasă în jurul Tronului și, încrezătoare în înalta înțelepciune a iubitelui ei Rege, este gata de orice efort pentru opera grea de consolidare și la orice sacrificiu întru apărarea granițelor pentru totdeauna înfrangibile.

Adânc mișcat de a putea da expresia acestor sentimente, strig din toată inima:

Să trăiți, Sire, Rege al consolidării noastre naționale! —

Trăiască Măria Sa Mihail, Mare Voevod de Alba-Iulia! —

Trăiască Augusta Familie Regală!

Trăiască România întreagă, una și în veci nedespărțită!

Citiți „UNIREA POPORULUI“

Vaida Voevod. Au fost de față aproape toți șefii de organizații, încât nu s'a mai putut spune că „vaidiștii“ sau „maniștii“ sunt de altă părere. Desbaterile congresului s'au făcut prietenește, fără desbinari și certe.

D. Mihalache șeful partidului, e plecat, în călătorie în Italia. Dsa va avea o întrevedere cu *d. Mussolini*, prim-ministrul Italiei.

D. Iuliu Mantu a plecat marți în 30 Octombrie seara la Sovata, ca să se odihnească după aprinderea de plămâni pe care a avut-o.

Se vorbește că după ce se va deschide Parlamentul, dsa va rosti la Cameră o cuvântare însemnată, adresată dlui *prim-ministru Tătărescu*. Această cuvântare e așteptată cu mare interes, deoarece de câte ori vorbește *d. Maniu* la Cameră, se desvăluie multe lucruri și'n istoria politicii românești se mai scrie o pagină ce va rămânea.

Celelalte partide

Celelalte partide țin întruniri. În diferite orașe, și totdeauna cu acelaș program: critică guvernul și spun că ei sunt singurii cari ar putea scoate țara din răspântie.

Despre împăcarea celor două partide liberale, — georgiștii și partizanii domnului *Dinu Brătianu* — nu se mai vorbește. Au mâncat-o vârcolacii încă în fașe.

Din alte țări

Din Franța

Franța trece printr'o situația foarte încordată, din următorul motiv. Șeful guvernului *D. Doumergue*, are de gând să schimbe constituția țării. Pentru aceasta a și întocmit un proiect, pe care are de gând să-l aducă în fața parlamentului. O parte însă dintre deputați, aceia cari fac parte din „stânga democra-

tică“ au hotărât să se opună din răsuputeri proiectului. Așa că e prea probabil că *d. Doumergue* nu va reuși să câștige proiectului sau voturile câte sunt de lipsă. În acest caz guvernul va cădea.

Deschiderea parlamentului, din acest motiv, e așteptată cu mare încordare.

Din Jugoslavia

În locul micului rege *Petru al II-lea* frânele guvernării le-a luat o regență compusa din următoarele trei persoane: Prințul *Karagheorghevi*, senatorul *Stankovici* și *d. Perovici*, banul banonivei *Sava*.

În săptămâna trecută, a fost și la ei o schimbare de guvern, cam așa cum a fost ultima schimbare la noi. Adecă a rămat tot guvernul trecut cu mici schimbări. Guvernul iugoslav de acum e compus dintr'un slavon, patru croați și unsprezece sârbi.

Din Spania

În Spania se scurg ultimele picături de sânge din revoluția care, începută de vre-o câteva săptămâni, s'a terminat zilele trecute. Mișcarea a fost începută de către socialiști. Au intrat însă în joc comuniștii și anarhiștii, și au făcut lucruri de o sălbătacie rară. În orașul *Oviedo*, revoluționarii au închis într'un liceu mai mulți prizonieri. Și când s'a apropiat armata guvernamentală, ca să scoată pe prizonieri, revoluționarii au aruncat cu dinamita liceul în aer, făcându-l fărâșături, împreună cu cei din el.

Preoții, ca totdeauna, n'au scăpat nici de astă dată. Zece inși au fost omorâți, pe lângă cei mulți batjocoriți.

Pagubele materiale pe cari le-a făcut rebeliunea din Spania, se ridică la o sumă uriașă: 4½ miliarde franci francezi.

Guvernul a numit pe patru miniștri

cari să facă anchetă, să stabilească minovățiile. După ce ancheta va fi terminată, guvernul se va prezenta în fața parlamentului, unde va face o dare de seamă. Aceasta va fi la sfârșitul acestei săptămâni.

La Ankara a început conferința Înțelegerii Balcanice.

Înțelegerea Balcanică, o mare tovarășie de pace, din care fac parte toate țările din peninsula balcanică, afară numai de Bulgaria, — a început ședința sa în Turcia, la Ankara, în ziua de Marți 30 Oct. Țara noastră e reprezentată de *d. Titulescu*, ministru de externe, însoțit de *dd. Langa Rășcanu* și *Vasile Stoica*, miniștrii României, primul la Atena, al doilea la Sofia.

Delegația țării noastre a fost primită cu o prietenie de nedescris. *D. Titulescu*, prieten bun cu *d. Tevfik Rusdu Bey* ministru de externe turc, a cules și de pe meleagurile turcești aceleași dovezi de simpatie ca și în țările din apus.

E de notat că în colțurile tuturor străzilor mai principale, au fost așezate posturi de radio, și la toate se auzea transmisiunile radio-ului din București.

În conferința dela Ankara se va discuta ceea ce interesează pe țările cari fac parte din Înțelegere, în lumina ultimelor întâmplări din lume.

Afacerea „Skoda“ din nou la ordinea zilei

Afacerea „Skoda“ care se prelungește ca un cântec urît de mai bine de un an și jumătate, se pare că a intrat în faza ultimă, adecă în curând se va termina. Lucrurile stau astfel.

Comisia parlamentară incredințată cu cercetarea acestei afaceri, a ascultat pe toți martorii pe cari i-a crezut de cuviință că pot da vreo lămurire asupra acestei afaceri. S'au strâns astfel vreo 30 de mii de pagini mari, cu declarațiile martorilor. Comisia a incredințat apoi pe un membru al său, pe *d. deputat Aurel Bentoiu*, — ca dânsul să cerceteze toate declarațiile și să vadă, așa cum reese din ele, dacă e vinovat cineva, și dacă sunt vinovați, cine sunt aceia. Deputatul însărcinat cu aceasta, cercetează deocamdată. Nu se știe când va termina, din motivul că trebuie să cerceteze un material prea bogat: 30 de mii de pagini cu declarații, dintre cari unul a declarat într'un fel, al doilea într'alt fel.

După ce va termina de studiat, dsa va face un raport. Va spune adecă pe scurt părerea dsale asupra acestei afaceri și asupra vinovaților. Acest raport e așteptat de toată lumea cu încordare.

Raportul va fi supus din nou comisiunii parlamentare, care dacă îl va găsi de bun, îl va trimite Parlamentului. Dacă Parlamentul îl va găsi de bun, și va găsi printre vinovați și miniștri ori foști miniștri, îl va trimite înaintea Inaltei Curți de Casație, care va hotărî dacă cei învinovați sunt într'adevăr vinovați sau nu. Dacă vor fi găsiți vinovați, Inalta Curte va hotărî

Cuvinte Regale

— Rostite de Majestatea Sa la Lugoj —

Domnule Ministru,

Țin înainte de toate să Vă mulțumesc pentru înălțătoarele, creștinești și românești cuvinte pe care Mi le-ați adresat.

Sărbătoarea de astăzi este o sărbătoare de înălțare sufletească, este — precum ați spus-o — o sărbătoare de înfrățire creștinească.

În zilele prin care trecem și trece lumea întreagă astăzi, singurul lucru care rămâne veșnic și nepieritor este credința fidelă în religia pe care și-a ales-o. (Aplauze puternice).

Eu sunt născut și crescut ortodox, dar sunt Suveranul unei țări în care sălășluiesc și cetățeni de alte confesiuni. Sunt hotărît — și toți pot conta pe sprijinul Meu — să protejesc cu aceeași credință și aceeași dragoste pe toți acei cari vor fi cinstiți credincioși ai Bisericii lor. (Aplauze prelungite).

Acest lucru îl afirm fiindcă în zilele de restriște, în zilele de scădere morală, singurii acei cari rămân strâns uniți în aceeași credință — oricare ar fi ea — sunt aceia cari pot avea puterea morală de a învinge toate greutățile, de a depăși totul cu toată energia, cu tot avântul, cu toată credința, pentru un singur bine, pentru o singură dragoste, care este aceea a neamului nostru. (Urale, aplauze prelungite).

O fi între diferitele rituri o deosebire de

literă scrisă, dar nu există o deosebire de credință și de conștiință, fiindcă toți avem aceeași credință, toți suntem creștini. (Aplauze puternice, urale).

În trecutul acestei țări a Ardealului s'a văzut ce au putut face cele două Biserici naționale, care în lupta contra cotropitorului în lupta pentru desvoltarea națională, au fost veșnic mână în mână, au avut o credință pe deasupra credinței creștine, au avut o credință națională (Urale, aplauze prelungite).

Astăzi, când avem cu toții datoria de a duce o luptă de consolidare și de progres a națiunii noastre, nu este momentul să privim ce haină și rasă poartă fiecare preot, ci trebuie să cerem fiecăruia să aibă un singur suflet și acest suflet trebuie să fie cel românesc. (Urale și ovațiuni entusiaste).

Creștin sunt, dar fac apel și la acei cari nu sunt creștini, dar cari au o credință a lor, ca și ei alături de noi creștinii care avem acel sublim exemplu al martirismului lui Ius Hristos, să lupte alături de noi, căci mai presus de credința fiecăruia este unitatea etnică a României întregite. (Ovațiuni, aplauze prelungite).

Și în această înălțătoare sărbătoare sufletească, permiteți-Mi, pe deasupra credințelor, pe deasupra confesiunilor, să ridic paharul Meu pentru sufletul unic al poporului român.

(Urale și aplauze prelungite).

darea lor în judecată. Miniștrii și foștii miniștrii, dacă se vor găsi printre vinovați și de aceștia, vor fi judecați de însăși Înalta Curte de Casație și Justiție, iar ceilalți vinovați de judecătorii ordinare.

Cruțarea te face darnic

Sgârcitul e aspru și nemilostiv față de săraci. Scumpului niciodată să nu-i zici: „Dă-mi“, ci totdeauna: „Na“, pentru că el numai stângă are (care ia), dreapta (care dă) îi este uscată. El foarte ușor ar putea da mână de ajutor celor lipsiți, văduvelor și orfanilor, dară nu le dă nimica, ori dacă n'are încotro, dă numai ca să-și scape urechea; și apoi toată ziua și-se plânge că atâția cerșitori sunt, încât nu mai poți trăi de ei. Omul cruțator însă este milostiv și ajută bun bucuros din ceea ce a adunat; inima lui e compătimitoare către deaproapele său și de multe ori se lipsește și de plăcerile cele mai nevinovate, numai ca să poată da mai multă milostenie. Sgârcitul este ca sacul fără de fund, nicicând nu-l poți umplea, nicicând n'are destul, ar tot aduna cât e lumea. Cruțatorul este indestulit dacă are cu ce trăi, cinstit și omenește. Dacă-i dăruiește Dumnezeu averi mari, îi este mulțumitor, și săracii simțesc îmbogățirea lui. E așadar foarte mare deosebirea între omul zgârcit și între cel cruțator. Fii cruțator, și vei avea totdeauna din ce să faci milostenie, iară Domnul Dumnezeu te va binecuvânta și-ți va da comoară în ceruri.

O pildă frumoasă de cruțare este fosta împărăteasă a Austriei *Carolina Augusta*, mutată la cele veșnice în 19 Februarie 1873. Mulți vor zice, auzind că e vorba de o împărăteasă, că e ușor să dai, dacă ai de unde dară se vor convinge din cele următoare că nu e chiar așa.

În ziua de astăzi numai despre lăpădarea de sine, despre abnegațiune, să nu le vorbești oamenilor, căci te iau în răs și te hulesc dacă le stai înainte cu astfel de „sfințeni“. Corbi albi sunt cei ce deprind această vârtute eroică. Cei ce trăiesc o viață plină de plăceri abunăseamă că nu sunt milostivi, căci nu pot face destul nici boldurilor și plăcerilor trupului, pecând sf. apostol Pavel și din ceea ce câștiga lucrând cu mâinile sale dădea o parte însemnată lipsiților săi frați întru Hristos, împărăteasa despre care voesc să vă vorbesc își înmulțea mijloacele din cari dădea milostenie prin o eroică abnegațiune. Abzicea de toate plăcerile, chiar și de cele mai de lipsă, deși era împărăteasă, pentru că să poată șterge lacrimile de pe fața năcăjiților, pentru că să ușureze soarta amarnică a singuraticilor și a familiilor.

Se înțelege de sine că în cele de lipsă pentru înalta sa dignitate nu putea face schimbări, dară trebuințele personale și-le mărginea din an în an tot mai mult, „ca să poată cruța pe seama săracilor“, după cum susținea însăși. Trăsura împărătească tot șase cai l-o trăgeau, dară Maiestatea Sa era îmbrăcată în haine petecite ori chiar stricate și puțin observate, ce pălării învechite și ce mânuși roase purta. La toată întâmplarea că avea împărăteasa și mânuși bune și frumoase, asta trebuie să o mărturisesc, însă acum mergea la călugărițele numite saleziene și acolo erau bune și cele roase; de acolo apoi pornește în vizită la o persoană înaltă, de aceea schimbă mânușile încă în mănăstire. După multă insistență, în sfârșit Maiestatea Sa se hotărăște să-și cumpere o pălărie. Alegerea e făcută, costă 300 Lei. Eu cred că o pălărie femească cu 300

Lei pentru cea dintâie femeie din împărăție nu este lux; căci doară astăzi ori și care domn de ceva treabă dă 300 Lei pe pălăria femeii sale. Maiestatea Sa însă își aduce aminte de rugarea unei familii, în care se cereau 300 Lei pentru alinarea celei mari mizerii, și în momentul următor pălăria cea nouă e pusă cu dispreț la o parte iară prețul aceleia merge la familia năcăjită. Într-una din zile dama de curte credea că este cea mai potrivită clipă pentru a îndupleca pe împărăteasa la facerea unui nou rând de haine. „Maiestate, haina Vi-s'a rupt din nou, nu o mai putem peteci“. „O Doamne, faceți ceva și mai peteciți o, căci bani-mi trebuie pentru săraci“. În fiecare an împărăteasa mergea peste vară în Peseburg și totdeauna ducea cu sine și pe un cofetar de curte. Deodată vine însă porunca: „Cofetarul este supersflau cel puțin le rămâne mai mult săracilor“. Medicul îi recomandă o apă minerală; îi face bine Maiestății Sale, dară cât ce se simte bine, abzice de ea. „De acum nu mai am lipsă de apă minerală și am iarăși mai mulți bani pe seama săracilor“. De câteori nu o făcără atentă, că ori și cum dar' două lumini dau prea puțină lumină într-o casă, dânsa însă le răspunde: „Trebuie să cruț, căci altfel n'am ce da săracilor“.

Regina ceriurilor

(urmare)

Gilberte Voisin — una dintre fetițele căreia i-s'a arătat P. C. Fecioară la Beauraing — este elevă a internatului îngrijit de surorile învățământului creștin. În fiecare seară la orele 6^{1/2}, tatăl său, sau sora sa Fernande — mai în vârstă decât ea cu trei ani — și fratele său Albert de 11 ani, o cercetează. În 29 Noembrie 1933, Fernande și Albert trec pe la prietenii lor André și Gilberte Degeimbre, și-i roagă să-i însoțească la sora lor. Merg împreună toți patru, povestind, răsând, nici semn de ceva vedenie.

Ei ajung la mănăstire. Un grilaj lung desparte șoseaua de parcul și de grădina surorilor. O cărare intră prin parc și duce drept la poarta unde ei vor suna — Dar... ce vede Albert în clipa când vrea să sune? Ceva aib, foarte luminos, se desprinde dinspre peștera artificială săpată în parc P. C. Fecioare.

— „Mi-se licărește ceva“, zise el.

Copilele, fără să privească înapoi, spun: „E un automobil care coboară dinspre Pondrome“ (un sat din apropiere).

Se opresc apoi și ele, privesc în aceeași direcție, și văd același lucru: „Statula dela peșteră se mișcă“. — Speriați, ei sună clopo-

țelul dela poarta mănăstirii. Sora superioară chiamă pe răzătoarea și drăguța Gilberte.

Copiii îi povestesc arătarea. Sora râde de spaimea lor și închide poarta.

Dar arătarea este tot acolo, și ea se mișcă. Copiii înspăimântați, fug. Gilberte Voisin cade din fugă, se ridică, și nu se mai opresc până acasă unde spun: „Am văzut pe Prea Sf. Fecioară“. Și toți ai casei râd de ei.

Zilele următoare, miercuri și joi, Fecioara albă se arată din nou. De astă dată copiii sunt însoțiți de părinți și de câțiva prieteni. Cele două fetițe Gilberte — Voisin și Degeimbre — vor rămânea acasă.

Ei pornesc spre mănăstire. Când sunt aproape, apariția se arată imediat. Cei trei copii, Fernande, Andrée și Albert cad dintr'odată în genunchi, și rostesc evlavioși o „Născătoare de Dumnezeu“.

Dna Degeimbre, văzând fețele luminate ale copiilor îndreptate spre un porumbel, pornește spre el cât mai aproape. Deodată fiica sa Andrée îi strigă: „Mamă, nu merge mai departe, ești lângă Ea“.

A doua zi, vineri, d. Voisin își scoate mica copilă dela internatul învățământului creștin. La întoarcere el se oprește la familia Degeimbre și cei 5 copii însoți de părinții lor pleacă spre grădina surorilor. Ajunși aici, copiii rămân ca trăzniți, cad în genunchi și spun: „Fil salutată, Marie“. Albert întreabă: „Sunteți Fecioara Prea Curată?“ Arătarea cu o mișcare plăcută a capului spune „da“. — Copilul continuă foarte natural: „Ce doriți?“

„Să fiți cuminiți“, i-se răspunde.

„Bine, vom fi cuminiți“.

„Totdeauna veți fi cuminiți?“ insistă Ea.

Andrée spune: „Da, vom fi totdeauna“. — Și arătarea dispare.

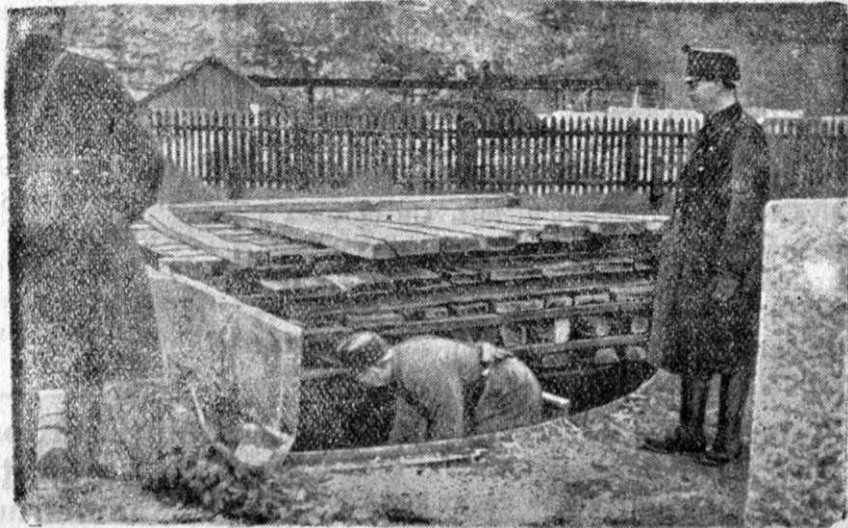
Toți cei de față pleacă. Rămâne un singur tânăr care cercetează tufișul cu o lampă de buzunar. — Albert se reîntoarce, și din nou cade la pământ. „Iat-o“, strigă el. Rostește apoi o Născătoare de Dumnezeu, și spune fericit: „M'a privit și mi-a suris“.

Aniversarea nașterii M. S. Regina

Maria. Ziua de 29 Oct. a fost ziua aniversării nașterii Reginei Maria a României. Cu acest prilej, autoritățile și locuințele particularilor din localitate au arborat drapelul național, iar în catedrală s'a slujit un *tedum* la care au participat școlile și autoritățile civile și militare. A pontificat Ilustritatea Sa Dr. Ioan Bălan, canonic mitropolitan, încojurat de canonici și profesori. La sf. slujbă a cântat corul Academiei de teologie.

În căutarea ucigașului

La Basel, în Alsacia-Lorena care este o țărișoară cucerită în marele războiu de către Franța dela Germania, s'a întâmplat de curând un omor îngrozitor. Cei doi ucigași au reușit să fugă, poliția însă era într-una în urma lor, așa că n'au avut ce face, ci ori să se predea, ori apoi să se sinucidă. Ei au ales sinuciderea, pentru că n'au avut curajul să sufere urmările faptelor săvârșite. În chipul nostru se văd polițiștii francezi cari cercetează împrejurimile orașului, pentru că să poată pune mâna pe cei doi ucigași.

Voevodul Mihai a împlinit 13 ani.

În ziua de 25 Oct. *Măria Sa Voevodul Mihai*, prințul nostru moștenitor, a împlinit 13 ani. Cu acest prilej s'au rostit rugăciuni la biserică. Alteza Sa, împreună cu colegii săi de clasă, au asistat în acea zi la sfânta slujbă dumnezeiască.

Intru amintirea regelui Alexandru.

Până acum 50 de ore din Jugoslavia au hotărât ca să ridice câte un monument fostului rege Alexandru. Această hotărâre a fost luată și în alte orașe din străinătate, între cari și în Marsilia, unde regele a fost asasinat.

Gandhi nu mai face politică. Gandhi, fruntașul naționalist indian, care mai anii trecuți făcuse vâlvă mare în lumea întreagă cu politica sa, s'a retras acum de tot din viața politică. El a declarat că se va ocupa de organizarea economică a concetățenilor săi.

Poincaré și animalele. Marele bărbat al Franței, care a murit săptămânile trecute, ținea foarte mult la animalele domestice, la aceste ființe cari rabdă în tăcere și'n ochii cărora cetești bunătate. El obișnuia să spună că cine nu se știe apropia de animale, cine nu se știe face prietin cu ele, nu e om bun.

Un semn al vremilor? În Germania s'a răspândit de către autorități, în sute de mii de exemplare, o carte postală. Pe o parte a cărții postale e fotografiat un vițel care are pe frunte o cruce albă încârligată (acesta e semnul Hitleriștilor). Pe cealaltă parte stă scris: „O minune a naturii. Semnul vremilor. Acest vițel s'a născut la 23—X—1933, în Helstein, la proprietarul Max Granzow”. — Apucătură hitleristă.

Din Anglia în Australia în trei zile.

Doi aviatori englezi au plecat săptămâna trecută din Anglia în Australia. Ei au făcut acest drum, lung de 18 mii km., în două zile 22 ore și 25 de minute.

Câți copii omoară automobilele la Londra. S'a stabilit că într'un singur an, la Londra, au fost omorâți pe străzi, de automobile, 2938 de băieți și 780 de fete, toți între 2 și 5 ani.

Câți oameni mor într'un an. În decursul unui an mor, pe întreaga suprafață a pământului, 33 de milioane de oameni, ceace vin la zi 91.534 de persoane, pe ceas 3730, iar pe minut 62. Un sfert dintre morți, sunt aceia cari n'au împlinit încă 7 ani. Cel cari trăesc mai mult sunt preoții, apoi țărani. Iar cei cari trăesc mai puțin medicii.

Un furt important. Se face mare vâlvă în jurul următorului furt. Un polonez a inventat un aparat care urma să albească o mare întrebuintare în armată. Aparatul însă a fost furat din propria sa casă. Se presupune că l-au furat spionii unui alt stat, pentru marea valoare a aparatului.

Un cartof de un kg. Un țaran din Franța a găsit între cartofii din câmpul său, unul care avea greutatea de un kg. A fost dus la o expoziție și pe el s'a scris: „Regele cartofilor”.

Din cauza ceței nu pot circula vapoarele pe Dunăre. O ceață deasă s'a întins peste toată țara. În Munții Ciucului și în alte părți, a chlar nins. Din cauza ceței, multe vapoare din porturile dunărene au trebuit să-și amâne plecarea. Amintim că pe ape în timpuri de secetă se întâmplă cele mai mari nenorociri.

Din minunile științei. Se știe că primirea regelui Alexandru al Serbiei la Marsilia precum și omorul au fost filmate. Filmul s'a trimis la Londra prin telegrafie fără fir, imediat după întâmplare. — Departe a ajuns știința omenească!

Oameni cari rămân. Un mare învățat american a făcut următoarea constatare. Dintre oamenii cari au făcut umbră pământului de când există el, nu sunt decât vreo 5 mii ale căror nume au trecut în istorie, cari au lăsat adică după ei urme neperitoare. Dintre aceste 5 mii însă, numai două sute sunt femei. Dintre femei, cele mai multe sunt franceze.

Tot din Germania hitleristă. Iată o măsură folositoare. Autoritățile germane au dat tuturor mamelor cari au trei sau mai mulți copii, niște cărți, numite cărți de onoare. Ori unde ar intra ele, prin prăvălii, prin spitale, prin magazine, ele arată cărțile de onoare și sunt servite imediat, căci pe ele le așteaptă acasă copiii. „Celelalte mai pot aștepta”.

Un copil de 5 ani salvează mai mulți oameni. Un grup de excursioniști se întorceau într'un autobuz spre casă. La marginea unui pod, un copil de 5 ani, făcea semne cu mâna să oprească. Au oprit și au cercetat podul, care era așa de stricat, încât toți ar fi căzut în râu și s'ar fi înecat. Copilul a fost răsplătit de cei 37 de excursioniști cu o frumoasă sumă de bani.

O măsură bună a lui Hitler. Conducătorul Germaniei e de părerea că cea mai potrivită ocupațiune pentru femei e căminul, sau cum s'ar spune mai pe românește, femeile să stea „la răntaș”. Deaceia Hitler n'a dat voie să se înscrie la Universitate decât abia o mie de fete din cele aproape 11 mii câte au luat bacalaureatul în primăvara trecută.

De-ale matematicienilor. Un matematician (învățat care se ocupă cu socotelele) a făcut următoarea socoteală. Dacă un scriitor care scrie 7 ore la zi, n'ar scrie litere încârligate și rotunde, ci ar trage în locul lor linii drepte, cât lungimea lor, ar face într'un an o linie de 720 km.

Un nou ziar în Capitală. În ziua de 8 Noemvrie, în Capitala țării, str. Lipsani nr. 5, va apare un nou ziar intitulat „A. B. C.” Ziarul va apare în 12—14 pagini, și se va vinde cu 2 Lei exemplarul. Conducerea o are cunoscutul ziarist *Em. Socor*.

† **Ioan Rațiu**, paroh român unit în Filpișul-Mare, a încetat din viață în ziua de 25 Octomvrie 1934 ora 22, în anul al 77-lea al vieții și al 48-lea al preoției sale. Rămășițele pământești se vor așeza spre vecinică odihnă în ziua de 28 Octomvrie 1934 ora 13 în cimiterul bisericii unite din Filpișul-Mare. Îl deplânge soția, cele două fiice, numeroși nepoți, nepoate și rude. *Fie-i țărâna ușoară!*

Iubiți cetitori!

Nu uitați să trimiteți prețul abonamentului la foaie!

Evreii în drum spre Palestina

Evreii au pornit spre Palestina, țara lor de baștină. În fiecare an vapoarele varsă de mai multe ori, în porturile de pe coasta mării, noi sosiți și încă din toate colțurile lumii.

În primele opt luni ale acestui an, în Palestina au intrat 23 de mii de Izraeliți. Până la sfârșitul anului, sunt așteptați să mai sosească încă 17 mii. Anul acesta a întrecut deci pe toți anii cei trecuți, în ce privește numărul Evreilor întorși acasă.

În Palestina, viața politică a Evreilor e într'o fierbere continuă. Nu se prea împacă ei nici cu celelalte popoare cari trăesc printre ei și nici cu stăpânii lor cu Englezii, pe cari îi acuză că ar împiedeca pe Evrei ca să nuse întorcă în Palestina. Ei au hotărât ca la marginea mării, într'unul din cele mai mari porturi ale Palestinei, să ridice un monument uriaș lui Teodor Herzl, care a fost un mare conducător al Evreilor. Acest monument din înălțimile sale, va binecuvânta pe toți „fiii răătăciți”, când de pe vapor vor păși pe pământul părintesc.

Pielea cămilei

La toate animalele, pielea tăiată și rănită crește la loc și se vindecă. La cămilă, pielea tăiată nu se vindecă niciodată. De aceea, dacă se întâmplă ca pielea unei cămile să fie cumva tăiată, stăpânul o cârpește, cosând un petec peste rană. Cămilele bătrâne își au pielea petecită pe sute de locuri.

Fostul prefect al poliției din Paris

anume dl Chiappe a fost silit să abdică, fiindcă s'a dovedit că a fost amestecat în scandalul Stavisky. Și în Franța s'a făcut mare târaboiu în jurul unui domn cu numele Stavisky, care a înșelat statul francez, prin mai mulți funcționari înalți, cu miliarde. Stavisk

s'a sinucis, iar ceilalți l-au ajutat își așteaptă pedeapsa.

Di Vorosilov

Acesta este numele și fotografia ministrului de război al Rusiei sovietice, care pare un om foarte războinic și care este, după cum spune, pregătit gata de războiu împotriva Japoniei.

Vin din poame

Mulți oameni beau rachiu. Aceasta beutură nu-i prea bună. Moleșește corpul și strică sănătatea.

Beutură bună, răcoritoare, gustoasă și ușoară este *vinul de poame*. Acest vin delatură oboseala și primenește sângele. Amestecat cu puțină apă, devine foarte gustos și răcoritor.

Vin bun se poate pregăti mai cu seamă din mere, din pere, din căpșuni, coarne și mure. Cel mai ales vin, e cel pregătit din strugurei. Acrișele încă dau vin plăcut. Foarte mult vin se pregătește azi din afine și coacăze. Vinul din smeura încă este foarte gustos și are o culoare din cale afară de frumoasă.

Poamele din cari se pregătește vinul, trebuie să fie coapte și dulci. Cu cât poamele sunt mai dulci, cu atât vinul este mai tare și are mai mult alcool. Dulceața din poame, prin dospire, dă naștere la alcool. De aceea e bine să se culeagă poamele cât mai târziu, pentruca să se îndulcească bine, stând pe pomi.

Poamele răscoapte, nu sunt bune pentru vin. Acestea poame devin mălățe și mustul pregătit din ele e balos și lănced.

Poamele din cari se pregătește vin, trebuie tescuite îndată după cules.

Nu trebuie să se pregătească vin numai din mere, sau numai din pere, ori numai din mere, sau pere de acelaș neam. Cel mai bun vin e cel pregătit din tot felul de mere și pere, dulci și acrișoare, căzute în pârgă și coapte pe deplin. E bine ca printre acestea poame, să se pună și câteva pere acre, știroase, fiindcă acestea cuprind multă *tanină*, un fel de argăseală, care ajută mult limpezirea vinului.

Mulți cumpără tanina din prăvălie. E ca și sarea și se topește lesne în must sau în vin.

Poamele din cari se pregătește vin, trebuie spălate. Prin spălare se îndepărtează părțile putrede și murdăria. Apoi se terciuesc sau se fărâmițează. Sunt râșnițe anume pentru fărâmițarea poamelor. Fărâmițarea se poate face și cu ajutorul unui maiu sau a unui făcăleț greu, într'o troacă sau într'o piua. Toate poamele să se fărâmițeze pe o formă.

După ce s'au fărâmițat, se pun în teasc. E bun teascul de stors struguri. Mustul ce se scurge, îndată trebuie pus într'un vas curat, care se astupă cu dop de dospire. Dacă nu se astupă numai 2—3 zile, mustul venind în atingere cu aerul, se oțetește.

În vasul, în care s'a pus, mustul începe să fiarbă sau să dospescă. Dospirea începe după câte-va zile. E bine să se pună puțină drojdie de vin, proas-

petă. Mustul fierbe și mai repede și se limpezește ușor.

Căldura din pivniță sau din camera în care se ține mustul, trebuie să fie statornică.

După ce mustul a încetat să mai fiarbă, se pritocește. Pritocirea se îndepărtează, după ce vinul s'a limpezit.

Nemții fac 3—4 pritociri. Una îndată după limpezire, alta primăvara, a treia prin Iunie și a patra în primăvara următoare.

Dacă în urma pritocirii, vinul se turbură din nou, se pune în el puțină tanină, care iarăși mijlocește limpezirea.

Tot din două în două săptămâni, vasele se vor reumplea cu vin gata, până în vrana și se vor astupa bine.

Mulți spun, că vinul din poame nu se poate păstra mult. Abia se poate ține câteva luni sau cel mult un an. Dacă vinul din poame e grijit cum trebuie, se poate păstra și vreme mai îndelungată.

Nu se poate păstra mult vinul pregătit din poame necoapte, încinse sau stricate.

În țările din apus se pregătește foarte mult vin din poame. Noi încă am putea pregăti, mai ales în anii roditori, când avem poame din belșug. În chipul acesta încă am putea prețui poamele.

Ion Popu-Câmpeanu

Aeroplanul

Înainte cu 20 de ani, aeroplanul nu era cunoscut aproape de nimeni. De atunci și până azi mintea și mâna omenească au făcut minuni în această privință.

Foștii luptători din războiul trecut, de pe toate fronturile își aduc și azi aminte cum fugeau și se ascundeau, atunci când apărea pe sus un aeroplan dușman. Azi de pe câmp, unde ești la lucru, ridici capul și te uiți după el cum se apropie și cum pierde îndată în zare. El azi nu mai duce bombe, ci călători grăbiți, scrisori și pachete.

Vă ve-ți fi întrebat uneori: cum de zboară aeroplanul asemenea unei pasere, deși are o greutate de câteva mii de kilograme?

Iată în puține cuvinte cum de zboară aeroplanul.

Aeroplanul este făcut din trei părți mari: 1) planurile, 2) motorul și 3) elicea.

Planurile sunt aripele dinainte și cele dinapoi care ajută aeroplanul să stea în aer și să nu cadă într'o parte. Motorul are menirea să învârtă elicea — de forma unui opt alungit — care prin învârtirea în jurul axului ei, se înșurubează în aer ca un sfredel, trăgând aeroplanul după ea și totodată face ca curentul de aer să intre sub aripi pentru a ridica tot aeroplanul.

După cum se învârtă elicea de iute, așa zboară aeroplanul de repede. Omul din aeroplan, *pilotul*, poate mișca prin sârme coada și o parte din aripile aeroplanului. Când vrea să se ridice de pe pământ, mișcă aripa din coadă puțin în sus; când vrea să coboare, o lasă în jos. Când vrea să se învârtă la dreapta sau la stânga, mișcă o altă aripă din coadă. Pentru întoarcerea peste cap, mișcă și aripile din coadă și cele dela aripi.

Azi cu aeroplanul se fac între 200—600 km. pe oră. El zboară și deasupra uscatului și peste apa deopotrivă, ducând călători și mărfuri ca trenurile.

Un bilet de aeroplan, dela Oluj la București, costă tot atât cât un bilet de clasa întâia la un tren accelerat pe acelaș drum.

Sborul aeroplanului are un singur dușman: vremea rea.

Nu putem să nu ne aducem aminte vorbind despre aeroplan de Vlaicu al nostru, care a fost printre primii din lume care a făcut un aeroplan și a sburat, dar care a pierit de tânăr în Sept. 1913, căzând cu aeroplanul cu tot. Mai avem pe domni Vuia, Maiorul Protopopescu, inginerii Șeșefski și Zamfirescu, cari fiecare au făcut câte un aeroplan deosebit.

Sburători avem foarte buni, atât militari cât și civili. Fabrici de aeroplanave avem două, la Brașov și București.

Minunile pe care le va face aeroplanul de azi înainte sunt încă multe.

Măine ele vor sbura sus de tot, la înălțimea de 12 km. cu 1000 km. la ceas, prin *stratosferă*, ducând solia păcii și a iscusinței omenești în sbor asemenea gândului, peste țări și mări și tot în viitor aeroplanul va fi arma din cauza căruia vor pieri milioane de locuitori.

Pavel B. Glogovețanu

Nicolae Tudor. Am primit prin G Tudor. Lei 150 din cari am trecut în abonament pe 1933 Lei 130 iar Lei 20 pe 1934.

Moza Liviu. Aveți de plătit pe anii 1929, 1930, 1931 și 1932 câte 180 Lei iar pe 1933 și 1934 câte 150 Lei, în total Lei 1020.

Of. parohial Bădăcin. Lei 200 am predat Unirii. Din cei 250 Lei am trecut pe 1933 Lei 150 și pe 1935 Lei 100.

Alexă Ioan I. Toma. Am primit Lei 300 Aveți încă de plătit abonament pe 1932 Lei 55; 1933 Lei 150; 1934 Lei 150.

Dumitru Molsi borlan. Primit 200 Lei. A rămas încă de plătit pe 1930 Lei 160; 1931 și 1932 câte 180 Lei și pe 1933 și 1934 câte 150, în total Lei 820.

Silviu Pauletti. Mai rămâne încă rest pe 1933 Lei 70 și anul curent întreg.

Am primit câte 150 Lei dela următorii: Gheorghe Tudor, Mihail Găzdac, Of. parohial Turda veche, Iosif Patachi.

Câte 200 Lei: Vuța Nichie, Ioan Coman, Ola Alexandra, Mihai Halita, Rus Artimon.

Alte sume: Vichente Marchal 75; Roșca Teodor 300; Anicuța Mesaroș 40; Conv. Păr. Franciscan Drăgești 480; G. G. Câmpeanu 75; Dr. A. Dobrescu 1000; Săbău Ioan 262; Mărginean Ioan 40; Petru Marian 100; Iulian Suci 130; Ieran D. 99; Org. Part. Naț. Ciufud 40; Silviu Pauletti 400; Holice Grigore 70.

Redactor: IULIU MAIOR.

O familie preotească, dela sate, caută de urgență o **bucătăreasă**. — A se adresa la redacția gazetei noastre.

Reuniunea Meseriaşilor și Comerc. români, Blaj

Convocare

În virtutea art. 20 din statute, On. membrii ai Reuniunii Meseriaşilor și Comercianţilor români din Blaj sunt invitaţi la

adunarea generală extraordinară,

ce se va ţine *Duminecă*, în *11 Noembrie 1934*, la *orele 10 a. m.*, în localul Reuniunii.

La ordinea zilei:

Şedinţa plenară a comitetului Centralei Reuniunilor de Meseriaşi, Comercianţi, Industriaşi și Muncitori români din Ardeal.

Programul va fi cel fixat de Centrala din Cluj.

Blaj, din şedinţa comitetului ținută la 21 Octombrie 1934.

ss. Dr. Coriolan Suciu ss. Pompei Bârlea
președinte secretar
(250) 1-1

No. 1231-1934.

Publicațiune

Se aduce la cunoștință publică, că în ziua de 10 Noembrie 1934, ora 10 a. m. se ține în localul Administrației Financiare Dieșănmărtin, licitație publică pentru arendarea celor patru drepturi de cărciumă din Tiur.

Licitarea va începe dela suma de 2000 Lei.

Condițiunile de licitație se pot vedea la cancelaria comunală din Tiur.

Tiur, la 10 Octombrie 1934.

PRIMARIA COMUNALĂ

247(1-1)

No. 1275-1934.

Concurs

În conformitate cu art 78 din Regulamentul L. St. F. P. publică concurs pentru ocuparea postului de subnotar la notariatul Tiur.

Salariu pentru acest post este prevăzut în bugetul comunei.

Candidații la acest post vor înainta actele cerute de art. 178 și 58 din L. O. A. L. și ara 5 din St. F. P. la Notariatul Tiur până la dat. de 5 Noembrie 1934.

Notar

(248) 1-1

Lista neagră**Dușmanii foii**

Dușmanii foii sunt toți aceia cari au primit-o ani de rând, s'au făcut că sunt și dânșii oameni cu carte, iar acuma, când le cerem bani nu vreau să ne mai cunoască. Iată numele unora dintre acei cari ne-au păgubit astfel:

Vasile G. Scridon, Feldru	dator	1035
Ștefan Citiriga, Ercea	»	1035
Rușca Ioan, cantor, Henig	»	625
Costinaș Octovian, Feldru	»	1035
Ioan Miha Știrbu, Lupu	»	575
B. Ardelean, comerciant, Ghimeș Făget	»	951
Irodion Bârsan, Grid	»	945
Maxim Vasile, Tâmaia	»	495
Ioan Negovan, Sângeorgiul de Câmp.	»	330
Ioan Bucur, Orosfaia	»	264
Nicolae Bozga, Larga	»	164
Ioan Fratu mecanic, Berivoii Mari . . .	»	945
Gligor Cadar, Banișor	»	945
Ioan Mihaș cantor, Urișul de jos . . .	»	915
Ioan Belindean, Chendru	»	179

Vom continua cu asemenea liste și pe acești dușmani ai foii noastre li vom da și pe mâna avocatului nostru.

P. T.

Cu onoare Vă aduc la cunoștință, că începând cu ziua de 1 Noembrie 1934, mi-am deschis în Blaj, str. Regina Maria Nr. 8 (fost Banca Unită), o casă de Parfumerie, Cauciucărie, Pansamente (Vată), Galanterie etc.... sub firma:

PARFUMERIA

Gheorghe Baci

Cunoștințele mele special dobândite prin o practică îndelungată în această carieră, mă fac să sper, că prin străduința cu care vreau să stau la dispoziția Onor. Clientele și prin încrederea și valoroasele Dv. vizite, de care voi ști să mă fac demn, în curând îmi vor aduce mulțumirea, prin bogata asortare a prăvăliei și prin prețurile adevărat modeste.

Rugându-Vă a lua notă și a-mi da tot sprijinul Dv., vă mulțumesc anticipativ și semnez

Cu deosebită stimă:

GHEORGHE BACIU

(251) 1-1

Sub tipar!**Sub tipar!****Calendarul dela Blaj pe 1935**

care va cuprinde, pe lângă toate celea ce se cer dela un calendar, și nelipsitul *Indreptar bisericesc* pentru cantori și preoți, cu tipicul tuturor duminicilor și sărbătorilor de peste an.

Apoi o bogată parte pentru „*învățătură și petrecere*“ cu îndemnuri creștinești, sfaturi folositoare la toate trebuințele, apoi povestiri, poezii, glume și numeroase chipuri din țară și din toată lumea

➡ Mai ieftin ca totdeauna! ⬅

În acest an, plin de necazuri și de poveri, am ținut seamă de lipsa de bani a cetitorilor și am statorit prețul calendarului popular, mai ieftin ca totdeauna. Și omul cel mai necăjit poate rupe dela necazurile sale un preț așa de neînsemnat.

Prețul calendarului va fi Lei 10. — Cu atâta se capătă dela noi, cine îl cumpără la fața locului, în cancelaria noastră. Prin poștă, pentru poștă și împachetare, 2 Lei mai mult. Total 12 Lei.

Prin poștă trimitem numai după primirea sumei de 12 Lei. Acești bani se trimit cu mandat postal la adresa de mai jos. Dacă se cer 10 calendare pe-o singură adresă, ni-se vor trimite Lei 120, iar noi trimitem 11 calendare. În cazul acesta fiecare cumpărător are calendarul cu 12 Lei acasă la dânșul, pe masă! Dacă se cer 20 ex. pe o singură adresă, ni-se vor trimite Lei 240. Iar noi mai dăm pe deasupra în cinste 2 ex.

Pe așteptare, nu putem trimite calendare!

Cine dorește să aibă calendar frumos și ieftin, să aștepte până apare Calendarul dela Blaj, care-i prietenul cel mai bun al fiecărui creștin.

Prețul calendarului se trimite cu mandat postal la adresa:

„UNIREA POPORULUI“ pentru calendar
Blaj, Jud. Târnava-Mică